

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **Ing. J. B.**, zastoupeného JUDr. Milanem Ostřížkem, advokátem se sídlem Sadová 553/8, Ostrava-Moravská Ostrava, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 13.10.2014, **o výši starobního důchodu**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 13.10.2014 **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci k rukám advokáta náhradu nákladů řízení ve výši **4.719,- Kč** do 60ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce zpochybnil výši přiznaného starobního důchodu.

[2] Žalobce v zastoupení advokátem podal u zdejšího soudu v zákonné lhůtě žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí, ve které vyslovil nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z důvodu, že není seznatelné, jak žalovaná došla k výši

přiznané důchodové dávky, dále z důvodu, že žalovaná nijak nezohlednila jeho výkon v preferovaných kategoriích z období let 1970 – 1978. V námitkovém řízení došlo k přiznání vyšší částky starobního důchodu, avšak postup žalované, jak k této částce došla, z napadeného rozhodnutí není seznatelné. Navrhl rozhodnutí v celém rozsahu zrušit a věc vrátit žalované k dalšímu řízení.

[3] Žalovaná k žalobě dne 15.5.2015 ve svém vyjádření popsala jednak podmínky vzniku nároku a způsobu výpočtu a uvedla postup při výpočtu žalobcova důchodu dle zákona o sociálním zabezpečení a dle zákona o důchodovém pojištění. Potvrdila správnost napadeného rozhodnutí, a proto navrhla žalobu zamítnout.

[4] Žalovaná napadeným rozhodnutím své rozhodnutí ze dne 8.8.2014 změnila tak, že podle ust. § 29 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zdp), od 12.9.2014 přiznala starobní důchod ve výši 11.357,- Kč měsíčně. V odůvodnění uvedla, že rozhodnutím ze dne 8.8.2014 přiznala starobní důchod od 12.9.2014 ve výši 10.397,- Kč. Při výpočtu důchodu byla zohledněna skutečnost, že účastník řízení byl v evidenci uchazečů o zaměstnání od 1.8.1995, podpora v nezaměstnanosti mu byla poskytována od 1.8.1995 do 31.1.1996 a podpora při rekvalifikaci od 17.3.2008 do 4.4.2008. Dále v odůvodnění citovala zákonná ustanovení, na základě kterých posoudila nárok a výši důchodové dávky a uvedla, že výpočtový základ činí 18.785,- Kč, procentní výměra starobního důchodu byla vypočtena jako 48 % z výpočtového základu, což po zaokrouhlení činí 9.017,- Kč, celková výše starobního důchodu je součet základní a procentní výměry a činí 11.357,- Kč. Dále, že k námitkám sděluje, že provedením srovnávacího výpočtu výše důchodu shledala, že hodnocení náhradní doby pojištění, vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání je pro účastníka řízení výhodnější. Tato doba byla započtena za období pobírání podpory v nezaměstnanosti a při rekvalifikaci v plném rozsahu, za dobu bez těchto dávek pak v zákonném maximálním rozsahu tří let. Samotná doba pobírání renty není dobou pojištění dle § 5 zdp, proto ji nelze hodnotit pro výši procentní sazby; na výši důchodu mají naopak vliv získané vyměřovací základy z částek pobírané renty a tyto byly započteny. Vzhledem k tomu, že v námitkovém řízení byly prokázány skutečnosti, které odůvodňují vyšší výši starobního důchodu, bylo napadené rozhodnutí změněno.

[5] Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že k žádosti o starobní důchod ze dne 10.7.2014 s požadavkem přiznání od 12.9.2014 žalovaná rozhodla dne 8.8.2014 tak, že starobní důchod přiznala od požadovaného data dle § 29 odst. 1 zdp ve výši 10.397,- Kč měsíčně, když pro procentní výměru hodnotila 29 roků pojištění a výpočtový základ stanovila ve výši 18.520,- Kč. Proti uvedenému rozhodnutí žalobce uplatnil právo podat námitky dne 21.8.2014, ve kterých uvedl, že nesouhlasí s výší důchodu 10.397,- Kč, nesouhlasí s délkou odpracované doby, kdy mu nebyla započtena doba pobírání renty. Dále jsou založena potvrzení o vyplacených náhradách za ztrátu na výděлку, o skončení pracovní neschopnosti, a to za roky 1994 – 2006 ze dne 31.7.2007 a za období 2007 – 2014 ze dne 8.7.2014. Z osobních listů důchodového pojištění ze dnů 7.10.2014 a 11.3.2015, že žalovaná vykazuje dobu pojištění v rozsahu 33 roků a 82 dnů a po snížení náhradní doby pojištění pak v rozsahu 32 roků a 180 dnů, což je 11860 dnů. Žalobci je vykazována doba pojištění v I. pracovní kategorii celkem v rozsahu 6262 dnů, v letech, kdy mu byly vypláceny náhrady za ztrátu na výděлку, tj. v období od 1994 –

2014, resp. 2013, je výše náhrady ve vyměřovacím základu uvedena, přičemž však částka této náhrady v r. 1994 a 1996 nekoresponduje s částkou, která je vykázána na uvedených potvrzeních o výši vyplacených náhrad.

[6] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu dle ust. § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[7] Žalovaná napadené rozhodnutí odůvodnila, když převažující část tohoto odůvodnění je věnována znění zákonných ustanovení tak, že shledala, že hodnocení náhradní doby pojištění vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání je pro účastníka řízení výhodnější, a pokud se týká samotné doby pobírání renty, není dobou pojištění, a proto ji nelze hodnotit pro výši procentní sazby. Pobíraná renta má vliv na vyměřovací základ, a ten byl účastníku řízení započten. Dále uvedla, že při stanovení nové výše starobního důchodu byl použit výpočet, který je výhodnější. Žalovaná však v odůvodnění svého rozhodnutí neuvedla postup výpočtu důchodu, neuvedla srovnávací výpočet důchodu vedoucího k závěru určení výhodnějšího výpočtu; toto učinila až ve vyjádření k žalobě dne 15.5.2015. Z hlediska posouzení věci je stěžejní, aby odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí bylo natolik vypovídající, aby bylo možné rozhodnutí správního orgánu přezkoumat bez toho, že by soud musel ve správním spise dohledávat postupy správního orgánu. Dále soud zdůrazňuje, že nemůže pro rozhodnutí o žalobě obstat dodatečné zdůvodnění napadeného rozhodnutí provedené až v rámci vyjádření k žalobě, neboť vyjádření k žalobě nemůže nahradit odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí. Obsahem odůvodnění rozhodnutí je především rozbor a zhodnocení podkladů rozhodnutí, kdy správní orgán musí uvést, jakým úvahami se při jejich hodnocení řídil, právní předpisy, které na rozhodovanou věc aplikoval a na jejichž základě rozhodnutí vydával. Vzhledem k tomu, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí není naprosto seznatelný postup ke stanovení výše starobního důchodu a srovnávací výpočty k prokázání výhodnější varianty, je již z tohoto důvodu napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné co do důvodů podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. Dále soud poukazuje na to, co již uvedl výše, že nahlédnutím do správního spisu bylo zjištěno, že správní orgán do svého osobního listu důchodového pojištění nepřenesl v r. 1994 a v r. 1996 výši náhrady za ztrátu na výdělků, jaká je uvedena v potvrzení OKD, a.s. Důl ČSM ze dne 31.7.2007, i když uvedl, že pobíraná renta má vliv na vyměřovací základ a účastníku byla započtena. Soud zdůrazňuje, že tímto svým rozhodnutím v žádném případě nevyslovil, že stanovená výše starobního důchodu nebyla přiznána ve správné výši v souladu se zákonnými ustanoveními, na která žalovaná v napadeném rozhodnutí odkázala. Výše starobního důchodu však napadeným rozhodnutím nebyla natolik přesvědčivě odůvodněna, aby nezpochybnila správnost rozhodnutí.

[8] S odvoláním na uvedené v odst. [7] tohoto rozsudku krajský soud napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost co do důvodů podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. Současně soud vyslovil, že věc se vrací k dalšímu řízení žalované dle ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. Žalovaná znovu o námitkách rozhodne, přičemž v odůvodnění rozhodnutí srozumitelně a konkrétně uvede, jakými postupy žalovaná došla ke stanovení výše starobního důchodu.

[9] Vzhledem k tomu, že žalobce měl úspěch, byla mu přiznána náhrada nákladů řízení související se zastoupením advokátem. Advokát účtoval odměnu za tři úkony právní služby (převzetí a příprava dne 9.12.2014, sepsání žaloby dne 15.12.2014 a vyjádření dne 21.5.2015) ve výši 3.000,- Kč (3 úkony á 1.000,-), dále třikrát režijní paušál 900,- Kč (3 krát 300,-) a DPH 819,- Kč (21% z částky 3.900,-). Odměna byla v požadované výši přiznána v souladu s ustanoveními § 9 odst. 2, § 7 bod 3, § 11 odst. 1 písm. a), d), § 13 odst. 3 a § 14a vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění. Žalovanému byla uložena povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 60ti dnů, jak uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění.)

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 22. září 2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně